

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Носиров Саъдулло Шукулоевич дар мавзуи «Асосҳои назариявӣ-дидактикии ташаккули дониш, маҳорат ва малакаҳои зеҳнии хонандагон», ки барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот пешниҳод шудааст

Мубоҳизати диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ.

Диссертатсия ва муҳтавои он ба шиносномаи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот, аз ҷумла ба банди 3 – «Антропологияи педагогӣ» (низомҳои /шароитҳои/ рушди шахс дар ҷараёни таълим, тарбия, таҳсилот;), банди 4 – «Назария ва концепсияи таълим» (қонуниятҳо, принципҳои таълими кӯдакон дар давраҳои гуногуни бавоярасии онҳо; навҳо ва амсилаҳои таълим, ҳудудҳои истифодаи онҳо; вижагиҳои таълим дар сатҳҳои мухталифи таҳсилот) мувофиқат мекунад.

Мубрам будани мавзуи диссертатсия.

Мавзуи «Асосҳои назариявӣ-дидактикии ташаккули дониш, маҳорат ва малакаҳои зеҳнии хонандагон», ки онро доктараб Носиров Саъдулло Шукулоевич ба сифати кори илмии диссертатсионӣ интихоб намудааст, мубрам буда, натиҷаҳои он барои рушди педагогикаи навин ва соҳаи маориф муҳим арзёбӣ мешаванд.

Мубрамии мавзӯ дар он ифода меёбад, ки азҳудкунии дониш ва ташаккули маҳорату малакаҳои зеҳнии хонандагони синфҳои болоӣ маротибаи аввал маҳз дар заминаи таълими фанҳои гуманитарӣ ҷамъиятӣ, аз ҷумла забону адабиёти тоҷик, таърих ва ҳуқуқи инсон мавриди таҳқиқ қарор дода шудааст.

Асосҳои назариявии ташкили раванди педагогӣ оид ба ташаккули дониш, маҳорат ва малакаҳои зеҳнии хонандагон, хусусиятҳои назариявӣ дидактикии онҳо, инкишофи тамоилҳои имконпазири хонандагон, проблемаҳои ташаккули дониш, маҳорат ва малакаҳои зеҳнӣ

дар амалияи таълим, робитаи байнифаннӣ ва мурағабсозии дониш ва маҳорату малакаҳои зеҳнӣ дар таълими фанҳои гуманитарӣ чамъиятӣ аз масъалаҳои онд, ки дар диссертатсия таҳлилу баррасӣ шудаанд.

Омузиши асосҳои назариявӣ дидактикии ташаккули мафҳумҳои илмӣ, умумӣ, мушаххас, қонунҳои илмӣ ва махсусиятҳои азхудкунии онҳо, донишҳои таҷрибаи ҳаёти шароити педагогии татбиқи онҳо дар раванди таълим ва таҳлили илмии ҳамачониба барои иҷрои вазифаҳои муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ имконият фароҳам меорад.

Дар иртибот ба ин, таҳқиқоту озмоишҳои анҷомдодаи муаллиф ва бақорбарии шаклҳои гуногуни ташкили таълим тавассути тарзу усулҳои нав, ки татбиқи ташаккули дониш, маҳорат ва малакаҳои зеҳнии хонандагони синфҳои хатмкунандаро таъмин месозанд, аҳамиятнокии мавзӯи илмиро собит менамояд.

Муҳаққиқ дар хусуси такмили раванди таълим ва ташаккули дониш, маҳорат ва малакаҳои хонандагон сухан ронда, саҳми бузурги олимони ватанӣ хориҷӣро ишора намуда, аз осори илмии онҳо иқтибосҳо овардааст.

Бо вучуди он ки мавзӯҳои ба дидактика, хусусиятҳои раванди таълим, таълими тафриқа, ҳамгиро, азхудкунии дониш, ташаккули салоҳиятҳои зеҳнӣ, методикаи таълими фан ва дигар масъалаҳои ба омузонидану омухтани хонандагон алоқаманд дар шароитҳои гуногун пажӯҳиш шуда бошанд ҳам, вале таҳқиқи алоҳидаи масъалаи назариявӣ дидактикии ташаккули донишу маҳорат ва малакаҳои зеҳнии хонандагони синфҳои болоӣ дар таълими фанҳои гуманитарӣ чамъиятӣ дар замони муосир аз назар дур мондааст.

Имрӯз таълим, тарбия ва инкишофи шахсияти дорони нерӯи баланди зеҳнӣ аз масъалаҳои меҳварӣ махсуб меёбад. Аз ин рӯ, масъалаи мазкур дар маркази тавачҷуҳи Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон қарор гирифта, барои баланд бардоштани сатҳу сифати таҳсилот, маҳорати касбии омузгорон ва имкониятҳои эҷодии хонандагон кӯшиш ба харҷ дода мешавад.

Ба зикри муаллифи рисола пешрафти босуръати илму техника ва раванди рӯзафзуни ҷаҳонишавӣ дар ҷомеаи муосир дигаргуниҳои азимро дар пай дорад, ки бе баланд бардоштани сифати таҳсилот ба дастовардҳои назаррас ноил гардидан ғайриимкон аст. Бинобар ин, ташаккули дониш, маҳорат ва малакаҳои зеҳнии хонандагон бояд вазифаи асоситарини муассисаҳои таълимӣ-дониста шавад, ки дар он таълим ва сафати он нақши калидиро иҷро мекунад.

Дарҷаи навгонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуқтаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд.

Навгонҳои илмии таҳқиқоти мазкур дар он ифода меёбанд, ки масъалаи ташаккули дониш ва маҳорату малакаҳои зеҳнии хонандагони синфҳои болоӣ дар раванди таълими фанҳои гуманитарӣ-ҷамъиятӣ дар шароити муосир мавриди таҳқиқи муфассал қарор гирифта, ҷанбаҳои назариявӣ-дидактикӣ ва амалии он баррасӣ ва коркард шуданд. Вижагиҳои гуногуни ташаккули дониш ва маҳорату малакаҳои зеҳнии хонандагон ҳамчун категорияҳои умумиилмӣ ва педагогию психологӣ таҳқиқ ва мушкilotи дар ин самт ҷойдошта ошкор карда шуданд;

Муаллифи рисола масъалаи омӯзиш ва азхудкунии мафҳумҳои илмӣ, умумӣ, мушаххас ва қонунҳои илмӣ, хусусиятҳои фаъолияти омӯзгор нисбат ба ташаккули онҳо дар хонандагонро ба риштаи таҳқиқ кашида, модели нави «Барномаи ташаккули мафҳумҳо», ки хусусиятҳои мафҳумҳои илмӣ ва асосии силсилафанҳои гуманитарӣ-ҷамъиятиро инъикос ва барои ташаккули донишҳои зеҳнии хонандагон мусоидат мекунад, таҳия ва манзури омӯзгорону хонандагон намудааст.

Аз нуқтаи назари педагогӣ, психологӣ ва иҷтимоӣ проблемаи ташаккули дониш, маҳорат, малакаҳои зеҳнии хонандагон ва роҳҳои ҳалли он асоснок ва самаранокии истифодаи шаклҳои гуногуни ташкили таълим, роҳу методҳои фаъол ва интерактивии таълим дар дарсҳои забону адабиёти тоҷик, таърих ва ҳуқуқи инсон собит гардидааст.

Нуктаҳои ба ҳимоя пешниҳодгардида асоси воқеӣ дошта, натиҷаҳои таҳқиқот гувоҳи онанд.

Вазъи имрӯзаи таълим аз дидгоҳи методологӣ ва назариявӣ мавриди санҷиш ва таҳлил қарор гирифта, ғояҳои педагогӣ-психологӣ ва дидактикии ба ҳалли проблемаи азхудкунии дониш ва ташаккули маҳорат, малакаҳои зехнии хонандагони синфҳои болоӣ дар дарсҳои силсилафанҳои гуманитарӣ-ҷамъиятӣ нигаронидашуда баён карда шудаанд. Вобаста ба ин, татбиқи ташаккули салоҳиятҳои зехнии хонандагон дар раванди таълим тавассути амсила таҳия гардидааст, ки самаранокиро дар ҳалли вазифаҳои таълим таъмин месозад.

Тарзҳои азхудкунии дониш ва ташаккули маҳорату малакаҳои зехнии хонандагон ва ҷамъбасту мураттабсозии онҳо дар ҷараёни таълими силсилафанҳои гуманитарӣ-ҷамъиятӣ муайян гардидаанд.

Муҳаққиқ муҳимияти татбиқи дониш, маҳорату малакаҳои зехнӣ дар амалияи таълим ва дигар вазъиятҳои гуногуни фаъолият ва ҳаёт собит намуда, дар ин замина ҳамкориҳои муваффақонаи педагогии субъектҳои асосии раванди таълим, эҳтироми шахсияти хонандагон ва эътирофи нуктаи назари дурусти онҳоро афзалтар арзёбӣ мекунад.

Аз ҷониби муҳаққиқ амсилаи нави «Барномаи ташаккули мафҳумҳо» барои азхудкунии назарияҳои умумии илмӣ, мафҳуму қонунҳои илмӣ ва хусусиятҳои фаъолияти омӯзгор нисбат ба ташаккули онҳо дар хонандагон дар шароити муносири таълим мураттаб шудааст.

Муаллиф ба хулосае меояд, ки риояи дурусти талаботи муҳимтарини принципҳои дидактикии таълим дар тадриси фанҳои гуманитарӣ ҷамъиятӣ сифату самаранокии раванди таълимро таъмин месозад.

Ба ҳисоб гирифтани хусусиятҳои фардӣ психологӣ, дараҷаи тамоилҳои имконпазири воқеии таълимии хонандагон ва дар ин асос баланд бардоштани рағбату муносибати онҳо ба омӯзиши фанҳои

гуманитарию чамбиятӣ яке аз масъалаҳоеанд, ки дар рисола ба он диққати махсус дода шудааст.

Интихоби шаклу методҳои самараноки таълим, таълими проблемавӣ, робитаи байнифаннӣ ва ҳамгироии донишҳо дар раванди дарсҳои фанҳои гуманитарӣ чамбиятӣ, таъмини фаъолнокии маърифатӣ ва эҷодию ҷустуҷӯии хонандагон дар ҷараёни дарс ва арзёбии воқеъбинонаи фаъолияти таълимии онҳо, истифодаи дониш ва маҳорату малакаҳои ҳосилшуда дар вазъиятҳои гуногуни таълимӣ ва дар ҳаёти иҷтимоӣ барои таъмини ташаккули дониш ва маҳорату малакаҳои зехнии хонандагон мусоидат мекунанд.

Воқеан дуруст қайд шудааст, ки дар шогирдон ташаккул додани маҳорати дарёфти ғояҳои асосӣ ва ҷудо намудани нуктаҳои асосию дуюмдараҷа дар маводи таълимӣ аз ҳама муҳим аст. Ҳамчунин, дар раванди таълим бояд диққати зарурӣ ба инкишофи қобилиятҳои зехнӣ ва эҷодии хонандагон зоҳир карда шавад, то онҳо тавонанд фаъолияти мустақилонаи худро босамар гардонанд.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда.

Эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот, хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия баёншуда тавассути таҳлили дастовардҳои навтарини илмҳои педагогӣ, психологӣ, интихоби усулҳои иловагии таҳқиқот, ки ба мақсад ва вазифаҳои он мутобиқанд, намояндагони муассисаҳои таълимӣ, омӯзгорон ва падару модарони ба озмоишҳо ҷалбгардида, тасдиқи фарзияи таҳқиқот бо натиҷаҳо, ки дар баланд бардоштани самаранокии ташкили роҳу восита ва коркарди педагогии ташаккули дониш ва маҳорату малакаҳои зехнии хонандагон то озмоиши педагогӣ ва баъди он мусоидат намудаанд, таъмин карда шудаанд.

Муқаррароти асосӣ ва натиҷаҳои таҳқиқоти илмӣ дар нашрияҳои илмӣ, ки инъикоскунандаи мазмуни асосии диссертатсия мебошанд, ба таъби расидаанд.

Ҳамзамон, натиҷаҳои таҳқиқот дар семинару конференсияҳои илмӣ, маърузаю баромадҳо дар ҷаласаҳои шуъбаи педагогика, психология ва методикаи таълим, шуроҳои илмӣ, семинарҳои илмӣ-методӣ ва илмӣ-амалии Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдурахмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон, кафедраи фанҳои гуманитарии Донишгоҳи давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон ироа гардидаанд. Маводи диссертатсия дар Муассисаи давлатии «Донишкадаи ҷумҳуриявии тақмили ихтисос ва бозомӯзии кормандони соҳаи маориф» ва ҷаласаҳои шуроҳои иттиҳодияҳои методии муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумии шаҳру ноҳияҳои тобеи ҷумҳурӣ муҳокима ва мавриди тасвибу озмоиш қарор гирифтанд.

Натиҷаҳои пажӯҳиш ва истифодаи хулосаю тавсияҳои методии муфид дар шакли монографияи илмӣ таълиф ва барои доираи васеи омӯзгорону хонандагон пешниҳод карда шуданд.

Аҳамияти илмӣ, амалӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо.

Аҳамияти илмӣ натиҷаҳои таҳқиқот дар он ифода меёбад, ки таҳлили асосҳои назариявӣю методологӣ, илмию педагогӣ ва дидактикӣ анҷом дода шудааст. Амсилаи концептуалӣ, ки ба татбиқи ташаккули дониш ва маҳорату малакаҳои зехнии хонандагони синфҳои болоӣ дар раванди таълими фанҳои гуманитарӣ ва ҷомеашиносӣ мусоидат мекунад, таҳия гардидааст.

Аҳамиятнокии намудҳои таълим, шаклҳои гуногуни ташкили таълим, методҳои наву ҷаъоли таълим, ҷаъолияти мустақилонаи хонандагон, робитаҳои байнифанӣ ва ҳамгироии донишҳо зимни дарсҳои ҷамъбасти ва дар ин замина мураттабсозии донишҳо дар амалияи таълим нишон дода шудааст.

Муаллиф оид ба шароитҳои азхудкунии мафҳумҳои илмӣ, умумӣ, мушаххас ва қонунҳои илмӣ, ки дар таъмини васеъгардонии доираи

назар ва ҷаҳонбинии илмӣ хонандагон нақш мебозанд, барнома таҳия ва пешкаши онҳое, ки фаъолияти педагогӣ мебаранд, намудааст.

Тарзҳои таҳлили илмӣ-методии дарс дар асоси талаботи татбиқи ташаккули салоҳиятҳои зеҳнии хонандагон, аҳаммияти иштирок ба дарсҳо муқаррар ва ба роҳбарияти мактабҳо, иттиҳодияҳои методии фанӣ ва омӯзгорон манзур карда шуданд.

Мувофиқи мақсад аст, ки маводи таҳқиқотии мазкур дар муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ, коллеҷҳои педагогӣ барои омодаسازی кадрҳои илмию омӯзгорӣ ва дар муассисаҳои тақмили ихтисос ва бозомӯзии кормандони соҳаи маориф истифода бурда шавад.

Дар ҷамъбасти қори диссертатсионӣ тавсияҳои илмию методӣ ва дастуру раҳнамои таҳия ва пешниҳод гардидаанд, ки нақши онҳо бобати васеъ намудани доираи назару ҷаҳонбинии илмӣ ва баланд бардоштани маърифати педагогию психологию муаллимон, муҳаққиқону унвонҷӯён ва дигар мутахассисони машғули қори таълиму тарбия муҳим арзёбӣ мешавад.

Дастуру монографияҳои ба ташаккули дониш ва маҳорату малакаҳои зеҳнии хонандагон бахшидашуда ҳамчун таълифоти илмӣ арзишманди муаллиф ба сифати раҳнамо дар ташкили дурусту самаранокии раванди таълим ва пешгирии тарафҳои манфии таълим хидмат менамояд.

Ҳамин тавр, довталаб ба хулосае омадааст, ки ташаккули салоҳиятҳои зеҳнии хатмкунандагони мактаб аҳаммияти иҷтимоӣ дошта, дар боло бурдани сатҳи маърифатнокии ҷомеа нақши боризро иҷро менамояд.

Тавсияҳои методӣ ва амалии баёншуда барои доираи васеи омӯзгорону методистон ва масъулини соҳаи маориф ба манфиат буда, маводи гирдовардашуда ва хулосаҳо аз натиҷаҳои таҳқиқот имкон медиҳанд, ки хусусияту ҷанбаҳои муҳими таълим дар таълифи дастуру воситаҳои таълимӣ ва китобҳои дарсӣ истифода бурда шавад.

Нашири натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризишавандаи илмӣ.

Нуктаҳои асосӣ, хулоса ва тавсияҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ дар 64 интишороти муаллиф инъикос ёфтаанд, ки аз онҳо 3 номгӯӣ монографияи илмӣ, 4 номгӯӣ воситаи таълимию дастурҳои илмӣ-методӣ, 20 мақолаи илмӣ дар нашрияҳои илмӣ тақризишавандаи феҳристи тавсиянамудаи ҚОА-и Вазорати илм ва таҳсилоти олии Федератсияи Россия ва ҚОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, 37 мақолаю маъруза дар маҷмуаҳои маводи конференсияҳои илмӣ ва нашрияҳои педагогии назди Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон рӯйи чоп омадаанд.

Натиҷаҳои таҳқиқот, ки дар рисолаи илмӣ инъикос ёфтаанд, бо иштироки бевоситаи муаллиф ба даст омадаанд. Муносибати шахсии муаллиф дар онҳо ба масъалаҳои таҳқиқшаванда, ҷустуҷӯю дарёфти роҳҳои ҳалли проблемаҳои ҷойдошта ва саҳми ӯ дар илми соҳавӣ ифода меёбад.

Илова бар ин, натиҷаҳо, ки дар маводи илмӣ муҳаққиқ инъикос ёфтаанд, барои соҳаи илм аҳаммият дошта, аз сатҳи баланди дониш, маҳорату қобилият ва таҷрибаи муаллиф дарак медиҳанд.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссия.

Тарзи таҳияи рисолаи диссертатсионӣ ва автореферат ба меъёрҳои “Дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсияҳо барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD)-доктор аз рӯйи ихтисос, номзади илм ва доктори илм, авторефератҳо ва мақолаҳои илмӣ чопшуда” мувофиқ буда, автореферати он мазмуни мухтасари диссертатсияро ифода карда, тасаввуроти аниқро доир ба моҳияти таҳқиқоти анҷомёфта ва натиҷаҳои бадастовардаи муаллиф медиҳад.

Натиҷаҳои бадастомада, саҳеҳият, хулоса ва тавсияҳо мувофиқи талаботи Комиссия ва Дастурамал аз назари илмӣ-методӣ исбот карда

шуда, дар сатҳи зарурӣ ва кофӣ бо пешниҳодоти назариявӣ амалӣ, намунаҳою ҷадвалҳо ва диаграммаҳо таъмин мебошанд.

Диссертатсия аз рӯи муқаррароти Дастурамал бо риояи Қоидаҳои нави имлои забони тоҷикӣ, соддабаён ва бегалат навишта шуда, тарзи таҳия, ҷойгиркунии бобу зербобҳои он, пайдарпайӣ ва алоқаҳои мантиқӣ ҳақиқатан риоя гардидаанд. Хулосаҳои мувофиқ ва аниқ роҷеъ ба ҳар як боб ва дар умум ба рисола бароварда шудаанд.

Қобили қайд аст, ки муаллиф диссертатсия ва автореферати онро бо ҳисси баланди масъулият таҳия намуда, кӯшиш ба ҳарч додааст, ки дар ҳар як боб маводи таҳлилию мувофиқ ва муқаммал ҷой диҳад.

Рисолаи илмӣ фарогири мазмуну муҳтавои баланд буда, натиҷаҳои таҷрибаю озмоишҳои доиргардида мушаххасан баён ва дар асоси онҳо тавсияҳои муфиди илмӣ манзур гардидаанд.

Эрод ба таҳқиқоти диссертатсионӣ.

Новобаста аз он ки кори диссертатсионии Носиров Саъдулло Шукулоевич дар сатҳи зарурӣ ва бо хулосаҳои муфиди илмӣ таълиф шудааст, дар он баъзе камбудихо роҳ ёфтаанд, ки бартарафсозии онҳо корро босифаттар мегардонад, чунончи:

1. Дар боби якум, зербоби 2 омадааст, ки зимни банақшагирии воситаҳои таълимӣ ва таъмини дастрасии мазмуни маводи таълимӣ барои хонандагон бояд талаботи принципҳои дидактикӣ риоя карда шавад. Дуруст таъкид шудааст. Вале, чӣ гуна талабот ва маҳз кадом принципҳои дидактикӣ мушаххасан тавзеҳ наёфтаанд.
2. Диссертант озмоишҳоро оид ба вазъи азхудкунии дониш ва ташаккули маҳорату малақаҳои зехнии хонандагон бештар дар муассисаҳои таълимии муқаррарӣ доир намудааст, агар муҳаққиқ озмоишҳоро дар муассисаҳои таълимии типӣ нав гузаронида, натиҷаҳои онҳоро қиёсан пешниҳод мекард, хубтар мешуд.
3. Нақши шаклҳои гуногуни ташкили таълим дар ташаккули дониш ва маҳорату малақаҳои зехнии хонандагон муҳим арзёбӣ шудаасту

муҳаққиқ аз баргузории ками онҳо изҳори нигаронӣ кардааст. Аммо, дар диссертатсия сабабу монеаҳои доир накардани онҳо гуфта нашудаанд.

4. Муаллиф қайд мекунад, ки омӯзгорон барои амалисозии ташаккули салоҳиятҳои зеҳнии шогирдон ба мушкилиҳо дучор меоянд ва барои рафъи ин, дарвоқеъ, тавсияҳои илмии муаллиф зиёд зикр шудаанд. Хуб мешуд, агар барои омӯзгорон ва роҳбарони иттиҳодияҳои методӣ ғайр аз тавсияҳои худ, истифодаи дигар дастур, коркарду тавсияҳои илмию методӣ ва манбаъҳои заруриро пешниҳоду маслиҳат меод.
5. Дар матни рисола ва автореферат низ ғалатҳои имлоӣ дида мешавад, ки ба ислоҳ ниёз доранд.

Бояд гуфт, ки ин камбудҳои ба арзиши диссертатсия ҳеҷ гуна таъсири манфӣ намерасонанд.

Дар маҷмӯъ, таҳқиқоти илмии баитмомрасида, ки дар шакли рисола таълиф шудааст, ба талабот ҷавобгӯ буда, автореферат ва интишороти муҳаққиқ мазмуну мундариҷаи таҳқиқотро ба таври зарурӣ инъикос менамоянд.

ХУЛОСАИ ҶАМЪБАСТӢ

1. Диссертатсияи Носиров Саъдулло Шукулоевич кори баинтиҳорасидаи илмӣ-таҳқиқотӣ ба шумор рафта, довталаб онро мустақилона иҷро ва тавсияву пешниҳодҳои назариявӣю амалӣ низ намудааст.
2. Довталаб ба ҳадафҳои гузошташуда ноил гардида, вазифаҳои илмии таҳқиқотро ҳаллу фасл кардааст ва фарзияи таҳқиқот тасдиқ шудааст.
3. Диссертатсияи Носиров Саъдулло Шукулоевич дар мавзӯи «Асосҳои назариявӣ-дидактикии ташаккули дониш, маҳорат ва малакаҳои зеҳнии хонандагон», ки барои ҳимоя ва дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот пешниҳод шудааст, ба талаботи Низомнома оид ба шурои диссертатсионӣ ва Тартиби

додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267 тасдиқ шудаанд, ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дараҷаи илмии доктори илмҳои педагогӣ аз рӯи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот мебошад.

Муқарризи расмӣ: доктори илмҳои педагогӣ, профессори кафедраи методикаи фанҳои табиатшиносии

МДТ «Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав»

 Холназаров С.

Маълумот барои тамос:

735140, Ҷумҳурии Тоҷикистон

ш. Бохтар, кӯчаи Айнӣ, 67

Тел.: (+992) 917 06 02 08

5.05.2025

Имзои С. Холназаровро тасдиқ мекунам.

Сардори шӯбаи кадрҳо ва корҳои махсуси МДТ «ДДБ ба номи Носири Хусрав»

Исосода Т.И.